

вчитель, керівник закладу, батьки, громадськість та суспільство в цілому.

Список використаних джерел

1. Мартинець Л. А. Управлінська діяльність керівника навчального закладу: навч. посіб. Вінниця, 2018. 106 с.
2. Окса М., Олексенко К. Вплив управління навчальним закладом на якість освіти. *Науковий вісник Мелітопольського державного педагогічного університету імені Богдана Хмельницького*. Серія: Педагогіка. 2018. №20. С. 52–56.
3. Ребуха Л. З., Боршуляк Н. С. Професійна компетентність фахівців: сутнісні ознаки та розвиткові умови. *Інноваційна педагогіка*. 2020. Випуск 22. Т. 3. С. 87–90.
4. Ребуха Л. З., Ященко Е. М., Левандовська І. З. Безперервна педагогічна освіта викладачів закладів вищої освіти: кластерний підхід. *Педагогіка формування творчої особистості у вищій і загальноосвітній школах: зб. наук. праць*. Запоріжжя: КПУ, 2021. Вип. 74. Т. 3. С. 86–91.

Любомир Чорній

завідувач Професійного ліцею
Галицького коледжу імені В'ячеслава Чорновола,
м. Тернопіль

АНАЛІТИКА ПРОБЛЕМНОГО КОНТЕКСТУ ДІЯЛЬНОСТІ СТЕЙКХОЛДЕРІВ В ЗАКЛАДАХ ВИЩОЇ ОСВІТИ

Розвиток освітніх інновацій в умовах сучасних суспільних перетворень зумовлює формування груп впливів, які мають легітимний інтерес у сфері діяльності закладів вищої освіти (ЗВО). Таких осіб, котрі виявляються зацікавленими сторонами (фізичних та юридичних), називають в нинішніх умовах стейкхолдерами. Вони впливають на освітню діяльність, а також є активними учасниками інноваційних процесів в окреслених закладах.

Роль стейкхолдерів у процесі становлення та розвитку освітнього простору ЗВО, ключові принципи та способи взаємодії з ними, основні напрями аналізу для визначення стратегії поведінки неодноразово висвітлювалися науковцями [1, 2].

Стейкхолдери, як зовнішні так внутрішні, забезпечують такі функції:

1. Окреслюють пріоритетні напрямки впровадження необхідних інновацій конкретного освітнього закладу відповідно до запитів сучасних виробництв та управління економічною діяльністю на різних рівнях [3].

2. Виявляють зацікавлення у проходженні виробничих практик здобувачами вищої освіти та ознайомлюють їх із інноваціями.

3. Координують діяльність як здобувачів вищої освіти, управлінців, так і працівників відділу внутрішнього забезпечення якості вищої освіти, надають пропозиції щодо покращення якості практичної підготовки.

4. Сприяють удосконаленню й покращенню показників якості підготовки майбутніх професіоналів та розвитку їхніх необхідних компетенцій для опанування інноваціями в технологіях та наукових розробках.

5. Формують освітянську спільноту, ґрунтуючись на принципах академічної доброчесності, прозорості, неупередженості, а також достовірності інформації.

6. Беруть активну участь у моніторингу якості нормативних документів, які містять освітні програми спеціальностей, робочі програми навчальних дисциплін, методичне забезпечення освітнього процесу. Водночас стейкхолдери впливають на процес покращення якості діяльності закладів освіти загалом у площинах якості викладання навчальних дисциплін, методичної та наукової роботи, практичної підготовки, матеріально-технічних умов та побуту здобувачів вищої освіти. Так, зовнішніми стейкхолдерами сьогодні є: держава (що здійснює не лише нормативно-правове регулювання освітньої діяльності ЗВО, а й залишається основним замовником на професійну підготовку здобувачів вищої освіти шляхом розподілу державного замовлення на підготовку кадрів); регіональні органи державної влади й органи місцевого самоврядування; роботодавці-замовники компетентних спеціалістів; учні шкіл, абітурієнти та їхні батьки, які обирають навчання у відповідному закладі вищої освіти; освітні установи регіону; різні громадські організації й об'єднання, які зацікавлені в соціальному партнерстві. До внутрішніх стейкхолдерів відносять перелік категорій осіб, котрі бажають

отримати освіти, науково-педагогічних працівників, навчально-допоміжний і адміністративно-управлінський персонал освітніх закладів тощо.

Узагальнений аналітичний огляд основних проблем, що актуалізуються сьогодні у сфері діяльності стейкхолдерів, показав активізацію зусиль у цьому сегменті суспільного практикування, що дозволяє регламентувати та удосконалювати взаємовідносини між стейкхолдерами, так і учасниками освітнього процесу в ЗВО. Об'єднує їх спільна мета, яка полягає у якісній практико-зорієнтованій, компетентнісній підготовці громадян, патріотичному вихованні, конкурентноспроможності на сучасному ринку праці, подоланні безробіття в країні, а також ефективному зреалізуванні програм соціальної відповідальності.

Перелік використаних джерел

1. Баришевська І. В. Особливості впливу стейкхолдерів на розвиток освітнього простору вищого навчального закладу. *Нові технології навчання*. Київ, 2016. Вип. 88, Ч. 1. С. 89–92.
2. Батаєва К. В. До проблеми взаємодії вишів та стейкхолдерів у сучасному освітньому просторі. *Гуманітарний часопис*. Харків, 2016. №4. С. 96–97.
3. Лавриненко Л. М. Взаємодія та взаємозв'язок ринку праці та ринку освітніх послуг. *Глобальні та національні проблеми економіки*. Миколаїв, 2016. Вип.9. С. 592–596